

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26772/2023
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Бијељић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Бојан Видојковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1631/23 од 27.04.2023. године, у седници одржаној 18.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1631/23 од 27.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1631/23 од 27.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1102/19 од 07.03.2022. године, са допунским решењима о трошковима од 06.08.2022. године, исправљене решењем од 04.08.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени ББ из ... да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати новчани износ од 980.000,00 динара и то за претрпљене физичке болове новчани износ од 290.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења опште животне активности новчани износ од 350.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености новчани износ од 140.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 08.03.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се тужени ВВ из ... са туженим ББ из ... солидарно обавеже да тужиоцу исплати накнаду нематеријалне штете на име претрпљених физичких болова, претрпљених душевних болова због умањења опште животне активности, претрпљених душевних болова због наружености и за претрпљени страх. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ББ из ... да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 152.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности до коначне исплате. Допунским решењем од 08.06.2022. године обавезан је тужилац АА из ... да туженом ВВ из ... исплати износ од 27.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1631/23 од 27.04.2023. године, одбијене су, као неосноване, жалбе тужиоца АА из ... и туженог ББ из ... и потврђена првостепена пресуда, са допунским решењима о трошковима од 06.08.2022. године, исправљена решењем од 04.08.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени ВВ је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете, а о основаности тужбеног захтева одлучено је у складу са одредбама релевантног материјалног права - чланова 154., 158. и 200. Закона о облигационим односима у вези члана 13. ЗПП, којима су регулисани основи одговорности за штету по основу кривице, као и правно признати видови нематеријалне штете за које се може досудити новчана накнада под одређеним условима. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Наводима ревизије се кроз указивање на погрешну примену материјалног права у погледу солидарне одговорности туженог ВВ, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Из изнетих разлога, применом члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 05.03.2019. године, вредност побијеног дела спора је 980.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић